

30.IX.1907 г.

Берлин

Мила ми, сладка женице,

Вече половин месец, откакто се върти моето заминаване за Москва, вече цели две недели как прекарваме едно тревожно състояние и едвам днес му слагаме точка. Утрѣ вечер в 11 часа аз тръгвам оттук за Петербург, дето ще пристигна на 3 окт. в 8 часа сутринта, т.е. в сряда съм там.

Истина е, че тези последните две недели аз ги прекарах мерзко. Но сега съм спокоен и радостен, как съм радостен, да знаеш, мило ми пиленце! Че аз съм на път към София, т.е. при теб! Ти го рече след 1 1/2 месец аз, може би, ще бъда вече при миличката си женица, в обятията и! Ах! Мило пиле, ти не знаеш колко се измъчвам от тази раздяла! Не мога да карам аз дълго тѣй. Затова в Петербург я се бавя 15-30 дена я не и по-скоро ще замина за Москва. Тези три плика, пълни с изрезки от бѣлг. вестници, които бе ми пращала, ти ги ипращам, да ги запазиш, защото на руската граница гледат много строго, виж че са ги намерили и ще си помислят, че са кой знае какви прокламации и докато се разберам, докато цензурата ги разгледа парче по парче, душата ми ще изкочи.

Както ти писах и вчера, моля те по възможност пътните пари да изпратиш в Петербург от дето още в сряда ще ти пиша адресът. Заем направи от Кирчовата банка, може би ще ти дадат. Полицата която Кирков уредил в Земед. банка - нека си седи така. Аз като се върна, ще я доуредя.

И тѣй, сбогом пиленцето ми, т.е. до скоро виждане. В Москва на сички твои познати ще нося много здрави.

Целувам те по сладките устица и по... разбираш я?! Цункай Оличка и много здраве на сички.

Вечно твой Нася.